

בית משפט השלום ברחובות

08 מאי 2013

ת"פ 10-12-13588 מדינת ישראל נ' מילשטיין

במני כבוד השופטת שרון קיסר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנה סולימרסקי
ב"כ הנאשם עו"ד הגר אמר מהסנגוריה הציבורית
הנאשם בעצמו

הכרעת – דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

1. אומר כבר בפתח הדברים, כי הגעתי לכלל מסקנה כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
על פי כתב האישום, בתאריך 9.8.2010, בבית משפט השלום בראשון לציון, במסגרת תיק ה"ט 16971-08-10, הורתה כב' השופטת ד"ר ורדה שחר, בין היתר, כי נאסר על הנאשם להטריד את חברתו לשעבר שרה מזרחי (להלן: "המתלוננת"), בכל דרך ובכל אמצעי, הן במשרין והן בעקיפין (להלן: "ההוראה החוקית").
בתאריך 22.8.2010, בשעה 01:15 או בסמוך לכך, במועדון "המעבדה" ברחובות (להלן: "המועדון"), הפר הנאשם את ההוראה החוקית ואיים על המתלוננת בכך שאמר לה "חכי חכי הוצאת לי צו אל תדאגי חכי חכי", וזאת תוך שהנאשם מסמן כלפי המתלוננת בתנועת יד.
3. הנאשם אינו חולק על קיומה של ההוראה החוקית, ועל כך שהיה במועדון במועד המצוין בכתב האישום. אולם לטענתו, כלל לא ראה את המתלוננת במקום, בשל כך שהמועדון המה אנשים, לא אמר למתלוננת דבר, ולא סימן לה בתנועת ידיים סימן כלשהו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-12-13588 מדינת ישראל נ

08 מאי 2013

ראיות התביעה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
4. המתלוננת העידה כי בתאריך 9.8.2010, לאחר תקופה שכללה התעללות פיזית ונפשית של הנאשם כלפיה, לאחר שהיו ביניהם עימותים והוא איים עליה והטריד אותה, היא החליטה לגשת לבית המשפט ולבקש צו הרחקה (פרוטוקול הדיון הוגש - ת/1).
- ביום 22.8.2010, בשעה 01:00 נכחה במועדון עם חברתה, בידעה כי אחיה העובד במועדון יהיה במקום. היא ראתה את הנאשם מתקרב, וכאשר הגיע לאיזור בו הייתה, פנתה לאחיה ואמרה לו שקיים צו הרחקה ולמרות זאת הנאשם הגיע וסימן לה תנועות שונות. לדבריה, הנאשם סימן בתנועת ידיים "חכי חכי", ואמר "עשית לי צו הרחקה חכי חכי". לדבריה, בשל הרעש לא שמעה את דבריו, אולם קראה את שפתיו כאשר אמר זאת. היא ניסתה להתעלם ופנתה לאחיה ואמרה לו שהנאשם נמצא. אחיה שאל אותה אם היא רוצה שיגיעו מאבטחים אולם היא אמרה לו שהיא רק מעוניינת שהנאשם לא יתקרב אליה. אחיה שוחח עם הנאשם והנאשם הבטיח לאחיה שהוא לא ייצור איתה כל קשר, אולם היא בכל זאת ביקשה מחברתה ללכת מהמקום משום שלא חשה בנוח. היא ציינה בהמשך חקירתה כי אחיה אמר לה כי עדיף לה לעזוב את המקום. בדרך ליציאה חשה בקרח שנופל על ראשה, וכאשר הסתכלה למקום ממנו הושלך הקרח, ראתה את הנאשם, אשר אישר בתנועות ראשו כי הוא השליך את הקרח.
- המתלוננת ציינה כי אמרה רק לחברתה אורטל שהייתה עימה על דבריו של הנאשם ותיארה בפניה את תנועות ידיו. כאשר נשאלה מדוע לא סיפרה לאחיה כי חששה לחייה, השיבה כי אחיה, אדם מתוקשר בעיר והיא לא הייתה מעוניינת שהדבר יתפרסם וממילא אחיה יודע שקיים צו הרחקה, כי בינה לבין הנאשם קיים משפט וכי היא לא מעוניינת בקשר עימו.
- בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי המועדון גדול מאד וכי יכולים להיכנס לתוכו אף יותר מ-500 אנשים.
- יצוין שהמתלוננת רעדה ובכתה במהלך חקירתה הראשית/עדויותה, והיה צורך אף לערוך הפסקה בתחילת עדותה על מנת שתירגע (עמ' 5, שורה 25).
5. אחיה של המתלוננת, דקל דהרי, העיד אף הוא מטעם המאשימה. הודעתו במשטרה הוגשה כתחליף חקירה ראשית והוא נחקר חקירה נגדית על ידי הסנגורית.
- בהודעתו מסר דקל כי במועד האירוע נשוא כתב האישום, הגיעה המתלוננת למועדון בשעה 23:00 לערך. לאחר כ-30-40 דקות הגיע למקום הנאשם והתיישב במרחק של כיסא או שני כיסאות, בסמוך למתלוננת. המתלוננת פנתה אליו וביקשה ממנו להגיד לנאשם להתרחק ממנה, שכן עמד נגדו צו הרחקה באותה העת. הוא פנה אל הנאשם והם יצאו החוצה לדבר. הוא שאל אותו מדוע מכל המועדון הוא התיישב לידה וביקש ממנו להתרחק ממנה. הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

08 מאי 2013

ת"פ 10-12-13588 מדינת ישראל נ

1 השיב כי הוא לא יתרחק ממנה אולם הוא מבטיח שלא ידבר עימה ולא יפנה אליה. הם חזרו
2 לתוך המועדון והנאשם חזר לשבת במקום בו ישב קודם לכן. לאחר כשעה וחצי-שעתיים,
3 הגיעה אליו המתלוננת עם דמעות ואמרה שהנאשם לא הפסיק להשפיל אותה או לקלל אותה
4 ושמישהו זרק עליה קרח והיא ראתה שזה מהכיוון של הנאשם. בשלב זה הם הלכו הביתה
5 וברכב המתלוננת סיפרה לו שהנאשם הטריד אותה ואמר ליד אנשים שהיא זונה ושלא ידברו
6 איתה, ולא הפסיק להשפיל אותה.
7 בחקירה נגדית הבהיר כי לא ראה את הנאשם עושה דבר למתלוננת. כן מסר כי אינו זוכר את
8 המקרה, ועל כן אינו יכול לאשר את דברי המתלוננת כי הציע לה להביא מאבטחים. כן ציין כי
9 איננו זוכר שהיא אמרה לו באותו מועד שהיא חוששת לחייה וכי אם היא הייתה אומרת לו
10 זאת הוא היה זוכר.

ראיות ההגנה

- 11
12
13 6. הנאשם העיד כי הגיע במועד האירוע למועדון עם חבר וידידות. הוא ישב במקום ובילה עימם.
14 לדבריו, לא ראה את המתלוננת כלל באותו מועד, שכן המועדון היה מלא מאד ועל כן בהחלט
15 ייתכן כי לא רואים אדם שנמצא במקום. בשלב מסוים ניגש אליו דקל ושאל אותו למה הם
16 מערבים אותו בענייניהם. הוא שאל את דקל על מה מדובר ודקל אמר לו שיכול להיות
17 שהמתלוננת שם והוא השיב לו כי הוא לא ראה אותה ולא נפגש איתה. עוד מסר כי אמר לדקל
18 לומר למתלוננת שהוא לא מעוניין איתה בכל קשר ושתתנהג כאילו הוא בן אדם זר. עוד אמר
19 כי הוא לא ידע כי היא תהיה במקום וכי אם היה יודע לא היה מגיע. הנאשם הכחיש כי יצר
20 איתה קשר כלשהו.
21 7. ציון קבלו, חבר טוב של הנאשם, העיד כי היה עם הנאשם במועדון במועד האירוע נשוא כתב
22 האישום, ושהה במחיצתו כל הערב. הם ישבו עם ידידות ובילו. לדבריו, לא זכור לא שראה
23 את המתלוננת במהלך הערב, ולאחר שנטען בפניו כי המתלוננת טוענת כי הנאשם איים עליה
24 והשליך עליה קרח השיב כי "לא היה ולא נברא" וכי לא זכור לו דבר כזה.
25 בחקירה נגדית השיב כי ייתכן שהמתלוננת הייתה במקום וכי הוא לא ראה אותה משום
26 שהמקום גדול מאד ועמוס באנשים.
27 8. עדי מילשטיין, אחותו של הנאשם, העידה כי המתלוננת יצרה איתה קשר פעמים רבות.
28 לדבריה, המתלוננת הייתה אובססיבית כלפי הנאשם והיא נהגה ליעץ לה להרפות ממנו.
29 המתלוננת אמרה לה כל העת כי אם הנאשם לא יהיה איתה היא לא תיתן לו ללכת עם אף
30 אחת. כן העידה כי המתלוננת הייתה מתקשרת אליה פעמים רבות ושואלת אותה אם היא
31 דיברה עם הנאשם ופעם אחת אמרה "אם הוא לא יהיה איתי אני אגמור לו על החיים

בית משפט השלום ברחובות

08 מאי 2013

ת"פ 13588-12-10 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ואתנקם בו". עדי מסרה, כי היא סיפרה לנאשם על כך והיא אף הציעה להם לשבת ולשוחח
2 עימה על כך, אולם הנאשם אמר לה כי איננו רוצה כל קשר עם המתלוננת.

3
4

דיון והכרעה

5 9. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפניי, ועיינתי במוצגים שהוגשו לעיוני, הגעתי לכלל
6 מסקנה כי לא הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב
7 האישום.

8 עדותה של המתלוננת, הינה עדות יחידה המבססת את המיוחס לנאשם בכתב האישום, היא
9 לא נתמכה בכל ראיה, כאשר עדותו של דקל אחיה, העד היחידי שהובא מטעם התביעה
10 לתמיכה בעדותה, כלל לא תמכה בעדותה, ולהיפך, דבריו היו כל כך שונים מגרסתה של
11 המתלוננת, בעניינים מהותיים שבלב המחלוקת, עד כי הם כשלעצמם מקימים ספק בנכונות
12 גרסתה. בנוסף, חברתה של המתלוננת אורטל, אשר לטענת המתלוננת הייתה עימה במועד
13 האירוע, לא העידה מטעם התביעה ואף בכך יש כדי לפעול לטובת הנאשם.

14 בעדותו של הנאשם לא התגלו שקרים או סתירות שיש בהם לחזק את ראיות התביעה, והעיד
15 מטעמו של הנאשם ציון קבלו, אשר תמך בגרסתו וסתר את גרסת המתלוננת.

16 10. כאמור, גרסת המתלוננת הייתה שונה לחלוטין מזו של דקל. המתלוננת העידה כי במהלך
17 שהייתה במועדון קראה את שפתיו של הנאשם, ממרחק, באיימו עליה וראתה סימני איום
18 בתנועות ידיו, ומשום כך היא חששה מאד לחייה. היא פנתה מיד לאחיה וסיפרה לו כי הנאשם
19 במקום ו"עושה לה תנועות". בשל מעשי הנאשם עזבה את המקום מיד. עוד ציינה כי בדרכה
20 החוצה מהמועדון מישהו השליך קרח לעברה ולאחר מכן ראתה את הנאשם מאשר בתנועות
21 ראשו כי עשה זאת. יצוין כי את השלכת הקרח אף המאשימה לא ייחסה לנאשם בכתב
22 האישום.

23 אחיה דקל, אשר הגיע להעיד מטעם התביעה, מסר גרסה שונה לחלוטין אודות האירוע
24 ואודות טענות המתלוננת בדבר מה שאירע באירוע. דקל מסר כי המתלוננת לא סיפרה לו כלל
25 כי הנאשם איים עליה באופן המתואר על ידה, ולא מסרה לו כלל כי היא חוששת לחייה.
26 לדבריו, לאחר שהגיע הנאשם, המתלוננת ביקשה ממנו לשוחח עם הנאשם ולבקש ממנו
27 להתרחק ממנה. לאחר ששוחח עם הנאשם, המתלוננת נשארה במועדון עוד שעה וחצי-
28 שעתיים, ולאחר מכן הגיעה אליו בדמעות ומסרה לו כי הנאשם לא הפסיק להשפיל אותה
29 ולקלל אותה, באומרו לאחרים שהיא זונה ושלא ידברו עימה וכי מישהו זרק לעברה קרח
30 והיא ראתה שהקרח נורק מהכיוון שלו. דברים אלה שונים לחלוטין מגרסת המתלוננת
31 ומקימים ספק בנכונות דבריה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-12-13588 מדינת ישראל נ'

08 מאי 2013

- 1 בנוסף, בעדותה ציינה המתלוננת כי הגיעה לבית משפט לקבל צו הרחקה משום שהנאשם
- 2 במהלך כל התקופה שהיו ביחד התעלל בה פיזית, נפשית ומילולית, איים עליה והטריד אותה.
- 3 מעיון בפרוטוקול הדיון בו ביקשה המתלוננת את צו ההרחקה (ת/1) המתלוננת איננה מציינת
- 4 התעללות פיזית, נפשית ומילולית ואף לא איומים לחייה אלא רק בגלל הנאשם מטריד אותה
- 5 וכי הוא איים שיפרסם תמונות משותפות שלהם שמצויות במכשיר הטלפון שלה.
- 6 ציון קבלו, חברו של הנאשם העיד, כאמור, כי שהה במחיצת הנאשם במהלך כל הערב, כי לא
- 7 ראה את המתלוננת ולא ראה אירוע חריג ובוודאי שלא את המעשים המתוארים על ידי
- 8 המתלוננת. בכך יש כדי להוסיף לספק באמיתות גרסת המתלוננת. לא מצאתי לקבל את טענת
- 9 המאשימה כי לא ייתכן שציון זוכר את הערב הספציפי הזה, משום שהיה במועדון פעמים
- 10 רבות עם הנאשם, ורק חודש לאחר האירוע נחקר הנאשם במשטרה ומן הסתם שוחח איתו על
- 11 האירוע. הסברו, כי כאשר אמר לו הנאשם, כי בערב הספציפי בו היו במועדון, כחודש לאחר
- 12 האירוע נטען כלפיו כי איים על המתלוננת, זכר את האירוע, שכן לא היה עימו פעמים רבות
- 13 בחודש במועדון, הניח את דעתי ומצאתי אותו סביר.
- 14 כן לא מצאתי בעדותו של הנאשם סתירות או שקרים שיהיה בהם כדי לחזק את ראיות
- 15 התביעה. הנאשם ככלל לא היה מגמתי ומתלהם. גם כאשר הוצג לו בחקירה נגדית כי
- 16 המתלוננת הודתה כי איימה עליו בשיחה עם אחותו, השיב כי איננו יודע על כך וכי צריך
- 17 לשאול את אחותו בעניין זה (עמ' 8, שורות 31-21).
- 18 לא נמצאו סתירות בעדותו למול הודעתו במשטרה. על אף שהתובעת הטיחה בו כי מהודעתו
- 19 עולה כי הודה בהודעתו שראה את המתלוננת, מעיון בהודעה אין בסיס לטענה זו, כאשר הוא
- 20 מציין במפורש בהודעה כי הוא לא ראה אותה (ת/2 שורה 6) והוא לא אמר דבר שונה בהמשך
- 21 ההודעה.
- 22 אכן, טענתו של הנאשם כי לא ראה את המתלוננת במועדון, ולא ידע שהיא שם, הינה טענה
- 23 תמוהה, בהתחשב בכך שדקל מסר כי הוא ישב במרחק של כיסא או שניים מהמתלוננת
- 24 ושלדבריו הוא שאל את הנאשם מדוע הוא התיישב לידה. אולם איני סבורה כי די בתמיהה זו
- 25 כדי לסייע או לחזק את ראיות התביעה באופן זה שניתן יהיה להרשיעו בעבירות המיוחסות
- 26 לו.
- 27 זאת ועוד, כאמור, חברתה של המתלוננת אורטל, אשר לטענת המתלוננת הייתה עימה במועד
- 28 האירוע והינה היחידה לה סיפרה על איומיו של הנאשם, לא העידה מטעם התביעה ואף בכך
- 29 יש כדי לפעול לטובת הנאשם. אין בכך שממזכר שהוגש (ת/3) עולה כי היא סירבה למסור
- 30 עדות כדי לשנות מהמסקנה כי יש בכך לפעול לטובת הנאשם.

בית משפט השלום ברחובות

08 מאי 2013

ת"ם 13588-12-10 מדינת ישראל נ' מ-
[Redacted]

1 .11 נוכח כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי לא הוכחה מעבר לספק סביר אשמת הנאשם
2 בעבירות המיוחסות לו.
3
4
5

סוף דבר

6 .12 אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
7
8

9
10
11
12 ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ג, 08/05/2013 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר

שרון קיסר, שופטת

13
14
15

קלדנית: איילת סוסן